

Full diocesà

28 de gener del 2018

p4 – Nova edició del curs «Nova Vida»

p5 – Comencen els cursos Alpha a les parròquies

Aventura't a ser missioner

La preparació de la Jornada de la Infància Missionera, que celebrem avui, comença a l'Advent, amb la festa de sembradors d'estels, on els nens i nenes se senten petits missioners felicitant a tothom el Nadal amb una petita estrella brillant.

No queda lluny aquest sentiment de compartir l'alegria de la gratuïtat amb un petit gest d'amor; d'aquesta manera entenem l'Encarnació de Jesús. Podríem dir que la «infància» es torna «Infància Missionera» per participació en la Santa Infància de Jesús.

El nostre compromís, des de l'Obra Pontifícia, oferint formació cristiana, educació, sanitat, suport a un nen, ho entenem com ofrena a l'Infant de Betlem, Salvador del món.

«Els nens són animats a oferir als altres nens del món la seva ajuda en forma de pregària, de sacrificis, de donatius, estimulants-los a descobrir-hi el rostre de Jesús» (art. 15 OMP). Així ells poden experimentar que, en fer nostres les necessitats dels altres, ens posem en un camí de transcendència que, a través dels germans, ens porta a Déu.

Siguem animadors en les nostres comunitats al compromís missioner dels més petits; els nens ajuden els nens, «no solament a donar, sinó també a rebre». Dues característiques de petitesa i reciprocitat, perquè la innocència dels infants no sap d'obstacles a l'acció de l'Esperit Sant, el veritable protagonista de la missió. Rebeu els nostres sentiments de gratitud i recolzament en la vostra tasca diària.

«Jo faré que s'aixequi d'enmig dels seus germans un profeta»

Diumenge III durant l'any / Cicle B

Lectura del llibre del Deuteronomi

Moisés digué al poble: «El Senyor, el teu Déu, farà que s'aixequi d'enmig teu, d'entre els teus germans, un profeta com jo. Escolteu-lo. El dia que el poble s'havia reunit a la muntanya de l'Horeb vas demanar al Senyor, el teu Déu, de no tornar a sentir la veu del Senyor, el teu Déu, i de no veure més aquelles flames, per por de morir. Llavors el Senyor em digué: Han fet bé de demanar-ho. Jo faré que s'aixequi d'enmig dels seus germans un profeta com tu, li posaré als llavis les meves paraules i ell els dirà tot el que jo li ordenaré. I jo demanaré comptes als qui no escoltin les paraules que ell els dirà en nom meu.» Però si un profeta s'atreveix a dir en nom meu alguna paraula que jo no li hauré ordenat, o bé parla en nom d'altres déus, morirà.»
(18,15-20)

Salm responsorial

Tant de bo que avui sentíssi la veu del Senyor:
«No enduriu els vostres cors.»
(Salm 94)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, jo voldria que visquéssiu sense neguit. El qui no és casat pot ocupar-se de les coses del Senyor i mirar de fer el que és agradable al Senyor, mentre que els casats s'han d'ocupar de coses del món i mirar d'agradar a la muller, i tenen el cor dividit. Igualment, la noia o la dona no casada pot ocupar-se de les coses del Senyor i de ser santa de cos i d'esperit, mentre que les dones casades s'han d'ocupar de coses del món i mirar d'agradar al marit. Tot això ho dic pensant què és més avantatjós. No vull pas lligar-vos. Penso només que és cosa més digna, i que facilita de viure dedicat al Senyor sense tràfecs que en distreguin.
(7,32-35)

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

A Cafar-Naüm Jesús anà en dissabte a la sinagoga i ensenyava. La gent s'estranyava de la seva manera d'ensenyar, perquè no ho feia com els mestres de la llei, sinó amb autoritat. En aquella sinagoga hi havia un home posseït d'un esperit maligne que es posà a cridar: «Per què et fiques amb

nosaltres, Jesús de Natzaret? Has vingut a destruir-nos? Ja sé prou qui ets: ets el Sant de Déu.» Però Jesús el reprengué i li digué: «Calla i surt d'aquest home.» Llavors l'esperit maligne sacsejà violentament el posseït, llançà un gran xiscle i en va sortir. Tots quedaren intrigats i es preguntaven entre ells: Què vol dir això? Ensenya amb autoritat una doctrina nova, fins i tot mana els esperits malignes, i l'obeeixen.» I aviat la seva anomenada s'estengué per tota la regió de Galilea.

(1,21-28)

«Tots quedaren intrigats i es preguntaven entre ells: Què vol dir això? Ensenya amb autoritat una doctrina nova, fins i tot mana els esperits malignes, i l'obeeixen»

La paraula abans que el miracle

Jean Hakolimana, prev.

En un dissabte, Jesús entra a la sinagoga i es posa a ensenyar. Se salta el protocol. Tot i que l'ús de la paraula a la sinagoga estava oberta a tothom (homes en exclusiu), el protocol volia que fos el cap de la sinagoga el qui invités el predicador a prendre la paraula. Jesús entra, per tant, amb un cert desavantatge, ja que s'aliena el recolzament previ de la institució. Això no li impedeix d'aconseguir el seu objectiu: transmetre una paraula d'autoritat, és a dir, que denoti un recolzament des de dalt. Ho nota l'assemblea, i això és el que posa en alerta l'esperit profanador, aquell que impedeix una relació sana amb Déu a través de la família i de la comunitat. Per això interromp el seu discurs amb un intent d'intimidació: *Ja sé prou qui ets: ets el Sant de Déu*. En la mentalitat jueva, conèixer el nom d'algú és tenir control sobre ell. A més, la interrupció implica un judici negatiu sobre un ensenyament. En expulsar-lo, Jesús deixa clar que la paraula fonamentada en Déu no s'atura malgrat els entrebancs.

Aquest evangeli pot ajudar tots aquells que anuncien la paraula de Déu en situacions poc favorables: capellans que entren a una nova comunitat poc entusiasmada pel canvi; catequistes que han d'acompanyar un infant apuntat des de ca la iaia, etc. Transmetent la paraula amb autoritat, és a dir, fonamentada en Déu, poden complir la seva missió més del que auguraven els inicis poc favorables. El que importa no és tant buscar de fer miracles com fonamentar la seva paraula en Déu. Així, fins i tot després de presenciar l'exorcisme obrat per Jesús, el que crida l'atenció de la gent en primer lloc continua essent el fet que *ensenya amb autoritat*.

La imatge

L'escena dibuixa allò que es coneixia com una possessió per un esperit maligne: la persona no es val per ella mateixa, no té tota l'autonomia d'un ésser humà. Té una capacitat diferent, és a punt de demanar ajut, salvació.

Jesús l'hi presta: «Calla, i surt d'aquest home», com l'ajut al discapacitat que l'acosta a la vida ordinària. Fa bé al necessitat i, en el nostre cas, al qui l'ajuda.

La curació del posseït (1413-16), Germans Van Limburg

Lit. hores: Setmana IV

29 dilluns

—Sant Pere Nolasc, religiós (1180-1258)
2 Samuel 15,13-14.30;16,5-13a / Salm 3 / Marc 5,1-20

30 dimarts

—Santa Martina, màrtir (*226)
—Sant Lesmes, abat (s.XI)
2 Samuel 18,9-10.14b.24-25a.30-19,3 / Salm 85 / Marc 5,21-43

31 dimecres

—Sant Joan Bosco, prevere (1815-1888)
2 Samuel 24,2.9-17 / Salm 31 / Marc 6,1-6

1 dijous

—Sant Pioni, màrtir (*250)
—Santa Veridiana, verge (*1242)
1Reis 2,1-4.10-12 / Salm 1 Cròniques 29,10.11abc.11d-12.12bcd. / Marc 6,7-13

2 divendres

—La Presentació del Senyor
Malaquies 3,1-4 / Salm 23 / Lluc 2,22-40

3 dissabte

—Sant Blai, bisbe i màrtir (*316)
—Sant Anscari, bisbe (801-865)
1Reis 3,4-13 / Salm 118 / Marc 6,30-34

4 diumenge V de durant l'any / Cicle B

—Sant Andreu Corsini, bisbe (c.1301-1373)
Job 7,1-4.6-7 / Salm 146 / I Corintis 9,16-19.22-23 / Marc 1,29-39

3a Trobada Route to God, trobada mensual per a joves

Delegació de Joventut

Durant aquest curs la Delegació de Joventut està realitzant l'activitat Route to God, una trobada mensual per a joves. El dia 13 de gener van realitzar la tercera trobada, en la qual van participar una vintena de joves. Les trobades tenen lloc al santuari de Sant Ramon.

La trobada d'aquest mes anava enfocada cap al dilema dels estudis i la vocació. Després d'un temps inicial de benvinguda i jocs introductoris, Mn. Marc Majà va iniciar la xerrada principal de la sessió.

La segona part va començar amb la presentació per part del delegat de Joventut de l'activitat que la Delegació vol realitzar aquest estiu: un voluntariat en un col·legi d'Alacant organitzant un casal d'estiu per a un barri de col·lectiu majoritàriament gitano. També es van presentar altres activitats en què la Delegació invita a participar. Seguidament es va celebrar l'eucaristia a la capella del Santíssim del santuari.

La jornada va finalitzar amb el sopar i un temps distès per a acabar cantant, jugant i passant una estona agradable.

Nova edició del curs «Nova Vida»

Del 16 al 18 de febrer, al Seminari de Solsona, et convidem a viure el curs «Nova Vida», un curs que té com a objectiu experimentar la salvació de Déu a través d'un trobament personal amb Jesús ressuscitat i una nova efusió de l'Esperit Sant.

El curs va adreçat a tothom, però especialment a catequistes, educadors, membres de grups d'iniciatives evangelitzadores, delegats diocesans, membres de delegacions, monitors... La quantitat a aportar per persona és de 95€ /habitació individual o bé 80€ / habitació doble (el preu inclou la pensió completa i l'ús de materials; cal portar Bíblia, llibreta i bolígraf). Si hi estàs interessat o interessada, has de fer efectiu el pagament del curs al número de compte de «la Caixa» ES89 2100 3343 5322 0004 2786 (indicant nom i cognoms, com també «curs Nova Vida»). Termini d'inscripcions: fins al dia 9 de febrer. Places limitades. Més informació: eesasolsona@bisbatsolsona.cat o bé tel. 629 428 683.

Formació en economia parroquial

Departament d'Economia

En el marc del curs «Formació en tècniques de gestió parroquial», adreçat als treballadors apostòlics de la diòcesi, el dimecres dia 17 de gener, al Seminari, va tenir lloc la sessió destinada a l'economia parroquial.

Aquesta sessió, en concret, fou oberta als laics que, en ajuda al rector, porten la comptabilitat parroquial o ajuden a gestionar-la. La jornada va començar amb una eucaristia presidida pel senyor bisbe, Xavier Novell. La sessió, que comptà amb la participació d'unes vint-i-cinc persones, fou molt participada.

La primera part de la sessió es dedicà a explicar la normativa diocesana econòmica vigent. En la segona part es concretà com s'han de presentar els comptes anuals a Economia Diocesana. Insistint sempre en els dos conceptes bàsics: transparència i avançar de cara a l'autofinançament. La jornada acabà donant unes informacions generals de caire fiscal.

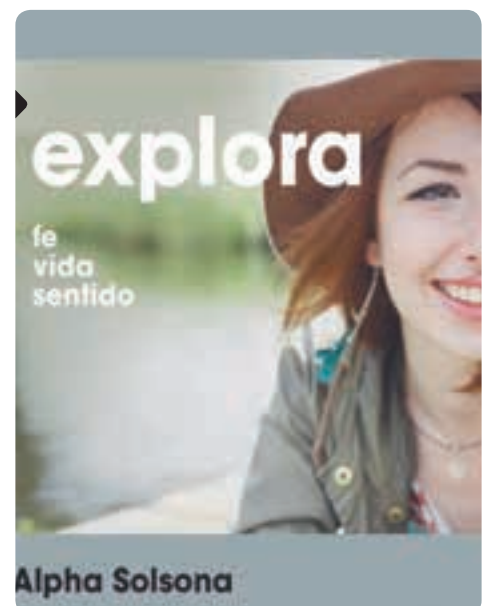
L'equip del Departament d'Economia vol manifestar el seu agraïment a totes les persones que hi van assistir, i esperen haver estat una ajuda per a fer més entenedora l'economia diocesana i parroquial.

Comencen els cursos Alpha a les parròquies

El dia 8 de febrer torna a començar una nova edició del curs Alpha en diferents parròquies de la diòcesi. A la parròquia de Solsona comença una setmana més tard, el dia 15 de febrer.

Recordem que el curs Alpha és un mètode de primer anunci que ja fa uns quants anys que s'està duent a terme al bisbat i que aplega, en cada ocasió, persones que busquen el sentit de la seva vida o bé tenen preguntes sobre la fe.

Consta de deu setmanes, sempre en dijous al vespre, i comença amb un sopar. A continuació, hi ha una xerrada per part d'un mossèn o laic sobre un tema concret. En acabar, els participants es reuneixen en petits grups i estableixen un diàleg sobre el tema tractat. Per a més informació contacteu amb el rector de la vostra parròquia que us podrà adreçar al curs Alpha més proper.

Gustav Mahler, el místic i músic jueu que es va convertir al catolicisme

Juan Diego Caicedo González / ReL

Encara que d'origen jueu i oriünd de la petita població de Kaliste, Bohèmia, avui República Txeca, i radicat després amb la seva família a Iglau, una altra localitat bohèmia de l'Imperi Austro-hongarès, Gustav Mahler (1860-1911) se sentia vienès de cor. Allí, a la ciutat que era el centre del poder dels Habsburg, va estudiar al conservatori i a la universitat; allí es va relacionar amb tot un cercle d'artistes i intel·lectuals que van donar a aquesta metròpoli una fama indiscutida com a epicentre de creativitat i ciència; allí va arribar a ser director artístic de l'Òpera, un dels càrrecs més cobejats del món musical de llavors.

Mahler fou un dels homes que més ha estimat la música en la història, un apassionat de l'òpera; totes les obres de Wagner, sense excepció, constituïen la seva predilecció principal, però era també devot de Beethoven, de Mozart, de Bizet, i del millor repertori alemany, italià, txec i francès, així com de la música simfònica. Es lliurava completament al seu públic amb múltiples representacions i concerts.

Però, per descomptat, és el seu llegat com a compositor

el que li va fer aconseguir una transcendència en la qual creia fermament i espiritualment. Les seves deu simfonies, l'última de les quals va quedar inconclusa, i els seus cicles de cançons, fan part avui dia del repertori de qualsevol orquestra i qualsevol director de prestigi.

La seva vida personal

Desenganyat, al final dels seus dies, per una vida conjugal que considerava ideal amb la seva esposa, Ànima Schindler (però que va estar molt a prop d'esfondrar-se per complet donades les infidelitats d'ella, la qual, tanmateix, no va deixar mai de recolzar-lo i acompanyar-lo), va oscil·lar entre l'amor apassionat i l'obstinat refugi solitari en el seu treball creador i recreador. Abatut pel cop sinistre de la mort prematura de la seva filla Putzi, Mahler reuneix en si tota una tragicitat, una empremta de pessimisme i dolor interior que l'ha fet cèlebre.

Una font d'inspiració

La poesia popular alemanya va ser la seva inspiració durant una bona part de la seva vida. «El corn meravellós del noi»

[Des Knaben Wunderhorn], era una col·lecció de poemes anònima recopilada per Achim von Arnim (1781-1831) i Clemens Brentano (1778-1842), transcriptor d'Anna Katharina Emmerich (1774-1824), i les visions místiques gràcies a les quals es va convertir, com Mahler, al catolicisme. Aquests poemes els va utilitzar en les seves Segona, Tercera i Quarta Simfonies.

En la Segona Simfonia, batejada per alguns «Resurrecció», Mahler havia donat mostres de la seva fe, de la seva creença en la resurrecció dels morts i la vida eterna.

Veni, Creator Spiritus

És en la Vuitena Simfonia –coneguda com la dels Mil, ja que requereix prop de mil intèrprets entre solistes vocals, coristes i instrumentistes per a la seva execució, a ple pulmó– on Mahler va descarregar enterament els seus afanys i propòsits espirituals. Després d'haver compost uns passatges solament per a l'orquestra, va sentir la necessitat de recolzar-se en un text, el de l'himne llatí «Veni, Creator

La família de Mahler

Spiritus», que l'Església canta per la Pentecosta.

Conversió sincera o oportunista?

Es va convertir al catolicisme influït, pel que sembla, per la cantant amb la qual va tenir la seva més llarga relació, abans de conèixer Ànima. La conversió es va donar en els moments en què havia iniciat converses amb les autoritats austríaques per a accedir al càrrec de director de l'Òpera. Per això, alguns autors estan convençuts que el seu viratge religiós fou interessat.

Tanmateix aquests foren alguns dels trets de la seva experiència religiosa, explicats per alguns que els van conèixer:

«Era un cercador de Déu, que buscava sens cessar allò diví que hi ha en cada home.» «Tota l'obra de Mahler està habitada pel pensament del més enllà i d'un món millor, refugi per als afligits i consol dels seus infortunis terrenals.»

«A mitjanit» (Um Mitternacht) és una de les confessions visceralment de la religiositat de Mahler, complexa, insuficient, de vegades vacil·lant, com la de molts de nosaltres, però animada per la sinceritat d'un desig de fe incommovible, que segurament en l'eternitat va trobar una resposta definitiva. Ell va estimar Déu, a la seva manera, imperfectament humana, però íntimament piadosa. Oferim la traducció sintètica del poema: «A mitjanit m'he desesperat i he mirat el cel, però els estels no m'han somrigut; he parat esment als batecs del meu cor; he sostingut, oh Humanitat!, el combat dels teus sofriments. A mitjanit, oh Senyor!, he posat les meves forces a les vostres mans. Sobre la mort i la vida, vós sou el sentinella, a mitjanit!»

La Pel·lícula

Tres anuncios en las afueras

Dirigida per Martin McDonagh

Regne Unit, 2017.

Intèrprets: Frances McDormand i Woody Harrelson.

Gènere: Thriller, comèdia negra.
Per a joves i adults.

Mildred Hayes, una dona madura, condueix diàriament per una vella carretera de Missouri sense amb prou feines trànsit. Tres grans tanques publicitàries atrotinades li suggereixen una idea: inserir tres incendiàries frases que volen revolucionar la població, posant en escac els agents de la comissaria local i el seu xèrif. El motiu? Iniciar pel seu compte una guerra contra la policia del seu poble en considerar que no fan prou per resoldre el cas de la seva filla assassinada.

Trama sòlida, bona descripció de tipus humans i una interpretació excel·lent. Tot en una pel·lícula que consolida la carrera del director de *Escondidos en brujas*.

Espiritualitat matrimonial i familiar

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Amoris Laetitia acaba amb un capítol on ofereix a les famílies unes notes d'espiritualitat per a viure la seva relació amb Déu en l'esponsalitat i la vida de família.

El Papa proposa quatre notes:

1. "L'espiritualitat matrimonial és una espiritualitat del vincle habitat per l'amor diví" (AL 315). El cor de la vida cristiana és la relació amb Déu Trinitat. Això, els esposos ho poden viure en el seu vincle matrimonial. L'amor sponsal, fet d'actes de comunió i de donació, és un lloc privilegiat per a viure la comunió amb Déu Trinitat. Per això, "els qui tenen pregons desigs espirituals no han de sentir que la família els allunya del creixement en la vida de l'Esperit, sinó que és un camí que el Senyor utilitza per a dur-los als cimals de la unió mística" (AL 316).

2. La vida familiar facilita la identificació amb la passió, mort i resurrecció de Crist. De fet, viure allò quotidià en unió amb Crist sofrent o amb Crist vivent permet conformar aquell "espai teològic en què es pot experimentar la presència mística del Senyor ressuscitat" (AL 317). Hi ajuda la pregària i l'eucaristia en família.

3. El matrimoni suposa un amor exclusiu i fidel. És evident

que aquest element propi de l'amor sponsal predisposa a l'amor que Déu vol establir amb cada persona. Així, el casat, respecte al cèlibe, no juga en desavantatge perquè "cada cònjuge és per a l'altre signe i instrument de la proximitat del Senyor" (AL 319). Cal, però, que l'amor de parella no estigui marcat per l'afany de posseir l'altre i, tampoc, d'esperar de l'altre allò que només Déu li pot donar.

4. Finalment, la família és l'espai privilegiat per a viure i experimentar la cura i el consol de Déu. "La família 'ha estat sempre l'hospital més proper'" (AL 321). Quan els esposos fan de casa seva una llar d'amor, tothom hi troba un trosset de cel, on es possible descansar, ser sostingut, ser curat de tot allò negatiu que sovint provoca la vida quotidiana. En un món tan feridor, quin goig pertànyer a una família on hom és mirat amb els ulls de Déu i és estimat segons la mesura infinita de Déu!

Avui acabo les meves glosses sobre Amoris Laetitia. Confio i espero haver aconseguit que us hagueu animat a llegir-la. Convé llegir el Papa i més ara que ho fa fàcil i accessible a tothom. Com us he dit més d'una vegada, no ens quedem amb els titulars i les anècdotes. Tampoc en les meves glosses.

